

ШОИРОНИ ЗУЛЛИСОНДАЙН

Зуллисондайн ходисаи нодира ада-биёт аст. Зуллисондайни точку турк ба қарнҳо XI-XII рост меояд. Дар осори шоир ва мутафаккирон ўзбеки ин давра, аз қабили Юсуф Хос Ҳочиб – «Кутадгу билиг», Ахмад Юғнаки – «Хибат-ул ҳақоқи», Ахмад Яссави – «Девони ҳикмат» тасъири мазвўзи ахлакӣ-дидактикашни шеъри форс-тоҷик, итиқобси қалима, ибораҳои форсӣ-тоҷикӣ ва истифодабарии образҳои бадӣ ба назар мерасанд. Аз ҷумла, достони «Кутадгу билиг» и Юсуф Хос Ҳочиб дар зери тасъири «Шоҳнома» и безаволи Фирдавсӣ оғарида шуда, шабҳи «Сиёсатнома» ва «Қобуснома» аст. Инчунин, ки ҷатор шоири тоҷик, ба мисли Саноӣ, Сӯзанӣ дар ашъори ҳудуд аз қалимави ибораҳои туркӣ фаровон истифода бурдаанд. Ин далелҳо шаҳодат медиҳанд, ки шуарои мо вазъи иҷтимоӣ сиёсӣ ва ҳамсизти аబадии тоҷику ӯзбекро ба назар гирифта, эҷодиёти ҳудро тавсия башшидаанд.

Дар охри асри XIII ва аввалии асри XIV бошад, дар адабиёти тоҷикӣ ӯзбек ханари муламмас (шурӯъ шакар) пайдо шуд, ки намояндагони он Насириддин Бурхониддин Рабгузӣ, Бадри Чочӣ, Лутғӣ, Амирӣ барин шоири забардастанд.

Хатто Мавлоно Ҷалолуддин Румӣ ба рин шоири бузург ба ин жаҳр даст за-даast:

Еро, ба ҳар ду олам ёлгӯз сени севарман,

Гар ту ба ман наой,

ман аз ғамат ўларман.

Ҳўрдам шаробу шарбат,

бехуд бўйиб йиқилдим,

Ту ҳам ширину шаккар,

ҳар дам эслаб тураман.

Асосгузори адабиёти ӯзбек, муроди Мавлоно Чомӣ, шоири зуллисондайн Алишер Навоӣ дар асараш «Маҷалис-ун-нағоғис» зикр намудааст, ки дар асрҳои XIV-XV як зумра шоирон дар майдони дар адабиёти - форс-тоҷик ва ӯзбек қалам мөрнанд ва намунаҳои баланди назму насрро ба вуҷуд оварда, қудрату тавонони ҳар ду адабиёти ва забонҳои тоҷикӣ ӯзбекро таҷалли мөдоданд. Дар идома Алишер Навоӣ номи Ҳоразмӣ, Лутғӣ, Атойӣ, Амирӣ, Ҳочӣ Абулҳасон, мавлоно Қутбӣ, мавлоно Тарҳон Самарқандӣ, Дарвешӣ Нозуқӣ, мавлоно Яқинӣ, Муҳаммад Алӣ, Амир Шайхӣ Суҳайлӣ, мавлоно Осафӣ, мавлоно Шавқӣ ва даҳҳои дигарро мөрад, ки дар майдони дар адабиёти ҳарҳои шоиста кардаанд. Адабиётинос, профессори Донишгоҳи давлатии Самарқандӣ Садир Саъдив менависад: «Дар эҷодиёти шоири зуллисондайн назми форс-тоҷик бо шеъри ӯзбек на танҳо на-эдикӣ пайдо кардаад, балки яғонагии байнҳамдигарӣ низ қасб намудааст. Зеро зуллисондайни ӯзбеку тоҷик баро-бари дузубона будан, аз ҷиҳати мазмуну-моҳият адабиёти яғона аст ва адаби зуллисондайн як намояндаи ду адабиёт хисоб мейбад».

МАЛИКАИ БИНОКОРОН

истикомат дар хобгоҳо иҷоранишинӣ хеле душвор буд. Ҳолатҳои ҳам шудаанд, ки ў меҳост аз барҳи ҳамааш барояди ба оғӯши падару модараш баргардад. Сайёра ояндаашро фикр кард ва сабру бардоршtro иктиёр намуд.

Соли 1982 донишшадаро аз рӯйи ихтисоси мухандиси соҳтмон ҳам намуд. Фаъолияти меҳниятиашро дар ком-бинаҳои хӯлаҳои саҳт ва

истикомат дар хобгоҳо иҷоранишинӣ хеле душвор буд. Ҳолатҳои ҳам шудаанд, ки ў меҳост аз барҳи ҳамааш барояди ба оғӯши падару модараш баргардад. Сайёра ояндаашро фикр кард ва сабру бар-

доршtro иктиёр намуд.

Соли 1982 донишшадаро аз рӯйи ихтисоси мухандиси соҳтмон ҳам намуд. Фаъолияти меҳниятиашро дар ком-бинаҳои хӯлаҳои саҳт ва

металҳои ба оташ тобовар ба

истикомат дар хобгоҳо иҷоранишинӣ хеле душвор буд. Ҳолатҳои ҳам шудаанд, ки ў меҳост аз барҳи ҳамааш барояди ба оғӯши падару модараш баргардад. Сайёра ояндаашро фикр кард ва сабру бар-

доршtro иктиёр намуд.

– Дар иҷрои ин вазифа, қисро бисёртар хоси мардон аст, мушкини намекашед –

пурсидем аз ўз.

– Альбатта, ҳар як кор муш-

килиҳои ба ҳудоҳо дорад. Агар

муҳити оила созгор бӯшад,

атрофиён дастстрий намоянд,

мушкилиҳо ба осонӣ ҳаллу-

фасл мегарданд. Иловагӣ бар

ин, аз он ҳурсанд мешавад, ки

барони инсон манзили зист мес-

озом, онҳо соҳибҳои ҳонаҳои

барҳавои замонавӣ гардида, ба

бинонкорон миннатдорӣ изҳор

менамоянди. Аз ҷониби ЧММ «Тоҷшӯӯлӣ Строй Инвест» дар

ноҳияи Ҳангичайи Ҳонгиҳонӣ

